

Medens jeg var borte paa denne Tur, prøvede mine Rejsefæller gjentagne Gange paa at gaa over til Rørof Bræen, for muligen at bestemme dens Hastighed; men begge Gange bleve de standse af uforenkommelige Kløfter.

Herrfra reiste vi over Fjorden til Musatut, hvor vi paa Grund af den næsten stadige Regn og Laage maatte opholde os i 6 Dage, før vi kunde faae vore Observationer og Undersøgelser tilendebragte. Her træder, som ovenfor omtalt, den røde Sandsten ud til Kysten og naaer, idet den hæver sig terrasseformig, en Høide af 554m. (Se Tegning XI). Længere inde i Landet, i Retningen af Røngerbluat i Sermilit naaer den sin største Høide, 784m. Sandstenen er som sædvanlig finfornt, og undertiden ligge mellem Lagene, navnlig naar den bliver tyndskifret, tynde Lag af et meget jernholdigt Ler, der ofte er let gennemtrængeligt for Vand og derfor danner en blød offerliggende Masse, der for længe siden har tiltrukket sig Grønlandernes og Kolonisternes Opmærksomhed. I en Høide af 327m findes i Sandstenen et temmelig mægtigt Konglomeratlag, hvori Stenene, der have en Størrelse af en til to fægtede Næver, bestaa fortrinsvis af Quarzit. Omkring 100m under det højeste Punkt, Sandstenen naaer op her, altsaa i en Høide af ca. 680m, findes et Lag, hvori de enkelte Sandkorn ere ligesom flydte sammen, saa at de danne en ensartet grøn Quarzit. Ved Vandingsstedet er Porfyren, der som mægtige Gange gennemskjærer Sandstenen, her ligesom paa flere andre Steder, slaggeagtig. Det næste Sted, hvor vi gjorde Holdt, var ved Spuitak, ca. $\frac{3}{4}$ Mil Sydvest herfor. Bjergarten er den samme som Musatut, det er den røde Sandsten, der her, ligesom der, falder 5—10° mod Sydvest. Det grønne Quarzitlag findes her i en Høide af ca. 300m. En halvanden Fjerdingvei fra Kysten findes i et dybt indfaaret Elvleie, i Gulder og paa Spalter i Sandstenen, umiddelbart op ad en Porfyrgang, de af Giesede og tidligere Rejsende omtalte Rødkrysfaller. Disse, der findes liggende løse i Elvleiet i overordentlig stor Mængde, ere dels udivillede til alle Sider, dels have de været fastvorne ved den ene Ende. Ofte forekomme eiendommelige fortrukne Former med de mindre hyppig forekommende Rhombe og Trapezflader, og næsten altid ere de mere og mindre overtrukne med smaa Sernglandskrysfaller. Disse Krysfaller, antager Graah og efter ham Rain, skulle have givet Navnet til de gamle Nordboers Hardssteinberg; jeg er dog mere tilbøjelig til at tro, at Sandstenen i det Hele taget, eller maalk specielt det ovenomtalte grønne Quarzitlag, snarere kan have givet Anledning til dette Navn; thi den haarde, uforvitterlige, isfurede og derfor fra de løsere Lag befrieede Quarzit sandsten kan nok fortjene Navn af Hardsstein i Sammenligning med den her i Nærheden fremherskende stærkt forvitterede Sodalithsyenit. I det karakteristiske Fjeld Nunafornat lidt Sydvest her for, der naaer en Høide af ca. 700m, bliver Sandstenen dækket af et ca. 150m mægtigt Traplag, og paa Spidsen af den Halv, der dannes af dette Fjeld, paa et Sted, kaldet Kumernit, optræder Sodalithsyeniten, der her som paa andre Steder gaar saa umærkelig over i Syenit, at den kun kan betragtes som en Udvikling af denne. Her, ligesom paa et Par andre Steder, er Syenitens Fald mod Sandstenen; Faldvinklen 10—15°.

Fra Spuitak roede vi ind i Bugten ved Luxuarmint. — Fjeldvægene paa begge Sider af denne Bugt, hvoraf Nunafornat danner den ene, er fuldstændig ens, det er Sandsten dækket af Trap. Det grønne Quarzitlag ligger her i Bunden af Dalen kun faa Meter over Vandfladen. Cirka $\frac{1}{2}$ Mil Vest herfor forsvinder Sandstenen og de høje Fjelde omkring Strimausfak, der naaer en Høide af 1,541m, bestaa af Sodalithsyenit, dækket af Trap. Denne Syenitvarietet bestaar af en gennemskinnende hvid Feldspath, Arvedsonit, undertiden Magnetjernsten og Sodalith, hvortil paa enkelte Steder kommer Eudialyt og flere andre fjeldne Mineraler. — Undertiden har den en vis Lagdeling, idet mere hornblendeholdige Lag afveje med mindre hornblendeholdige.

Herr med Odden Nugarssut gaar Sodalithsyeniten igjen over i Syenit og Granit, der i Fjeldet Kafarssual ved Narssak naaer en Høide af 681m. Ved Udstedet Narssak er Syeniten, se Tegning XIII, fremherskende, den dækkes af Quarzit og Sandsten. Paa et Sted kaldet Panernat, ca. $\frac{1}{4}$ Mil fra Husene, findes i en rød Granit temmelig betydelige Mængder af forskjelligfarvet Flusspath. I Bugten mellem Narssak og Rusinga findes en gammel Havstok, der naaer en Høide af 47m, og i Lerskrænterne lidt Øst for Husene findes Brudstykker af nulevende Bløddyrskaller. Fra Narssak reiste vi over Sermilit ind i Røngerbluarssut, hvor vi sloge Telt ved de gamle nordiske Ruiner ved Igdlorsut. Her gaar 3 Arme af Indlandsisjen ned; men kun de to naae helt ud i Fjorden. Bevægelsen i den midterste (se Fotografiet 8), der paa et vist Sted havde en Bredde af ca. 440m, fandtes i 27 Timer at være 0m. 57 og 0m. 36 for Punkter i Afstande af henholdsvis 270m og 125m fra Randen, hvilket i 24 Timer giver henholdsvis 0m. 51 og 0m. 32. Som det var at vente, er Bevægelsen her altsaa noget større end ved Riagtut; desuagtet er Isen dog ikke saa kløftet her som der, og med større Lethed end ved Riagtut gif jeg med en Grønlander over denne Isbrø og vel en halv Fjerdingvei ind